

Misionár Ewald Frank

---

25. 1. 2015 14:00

Zürich, Švajčiarsko

Nedeľa, 25. 1. 2015, Zürich, Švajčiarsko

Už sme čítali nádherné Slová, vzali sme si ich k srdcu a videli sme, ako Pán v Starom zákone Svoj ľud viedol a ako bola zjavená Jeho prítomnosť. Už v 2. Kronickej 5 sme čítali mimoriadny verš 7:

„A kňazi vniesli truhlu zmluvy Pánovej na jej miesto do svätyne domu, do svätyne svätých, pod krídla cherubínov...“

Jednoducho premáhajúce! Nešlo len o to postaviť Pánovi dom, šlo o to, aby zmluva, ktorú On uzavrel so Svojím ľudom, bola dodržiavaná, aby bola truhla zmluvy stredobodom, pretože tam Boh hovoril a to, čo Boh povedal, bolo vložené do truhly zmluvy. Potom vidíme, že medzi dvoma cherubínmi, ktorí boli na truhle zmluvy, hľadeli jeden na druhého a mali rozprestrené krídla – tam zaznelo Pánovo Slovo. Nie v predsieni, nie vo svätyni, ale vo svätyni svätých, tam, kde bola truhla zmluvy, a medzi oboma cherubínmi na truhle zmluvy – tam zaznelo Slovo Pánovo.

V posledných dňoch ma práve táto téma oslovovala – žeby Boh Pán prišiel ku Svoju právu a Pánovo Slovo sa stalo v Jeho ľude stredobodom a žeby Pán mohol k nám skutočne priamo hovoriť.

Stručná správa z mimoriadnej cesty Ďalekým východom – Bangkok a okolie, hlavné mesto Laosu a potom do Kambodže a musím jednoducho povedať: Bolo to premocné! Každé kázanie bolo zaznamenané v lokálnom jazyku a bolo rozmnožované. Prišiel dokonca i jeden brat z Vietnamu, ktorý bol už v predchádzajúcich zhromaždeniach vo Vietname, jednoducho premožený Slovom, ktoré nám Boh zveril so všetkými zaslúbeniami pre tento čas. Čo Boh koná, je jednoducho nadovšetko mocné.

To najväčšie požehnanie mal náš brat Lukram, ktorý ma sprevádzal a ktorý už bol aj v Krefelde, muž z Nepálu, ktorého Pán mohol skutočne od samého začiatku použiť v jeho okolí, a tentokrát to bolo pre neho mimoriadne požehnanie. On mi povedal: „Brat Frank, všetci boli požehnaní, ale ja som bol najviac požehnaný. Pre mňa boli v tých kázaniach toľké veci, ktoré som predtým jasne nevidel, a teraz ich môžem vidieť.“ On za to Pánu ďakoval a bol veľmi rád, že ma mohol sprevádzať a že sme mohli spoločne podniknúť túto cestu.

Povedzme to ešte raz: Nesieme Božiu zvesť. Truhla zmluvy je otvorená, je nám zverené Slovo zmluvy a to, čo dávame ďalej, nie je ľudské Slovo, ale skutočne Božie sväté Slovo, ktoré smieme zvestovať a ktoré sa nevráti späť prázdne, ale vykoná, k čomu bolo poslané [Iz 55:11].

Zamestnávala ma nanovo prirodzene aj myšlienka o tom, aká milosť to je, že nás Boh zavolať von zo všetkých náboženstiev, zo všetkého bludu, zo všetkých výkladov – späť ku Slovu, späť na začiatok.

Obzvlášť v budhistických krajinách je to katastrofa – všade budhizmus, všade sú sošky a iné veci... a potom smieme myslieť na to, že nám Boh daroval milosť, že smieme mať účasť na tom, čo On práve teraz koná.

Druhá časť je potom tá, že v tzv. kresťanskom svete sa vykonáva charizmatika, vytvára sa atmosféra a hrá hudba, ale Pánovo Slovo tam nie je počuť. Preto môžeme ešte raz zdôrazniť milosť, ktorú nám Pán daroval.

Brat Baumgartner to čítal [2Kro 20:20]:

„Počujte ma, Júda a obyvatelia Jeruzalema! Verte v Hospodina, svojho Boha, a stojte verne; verte v Jeho prorokov a konajte šťastne!“

Nie na nejakých prorokov, ale na „Jeho prorokov“.

Pán v Malachiášovi 3:1 povedal: *„Hľa, posielam Svojho anjela...“* Nie nejakého, ale *„Hľa, posielam Svojho anjela, a upraví cestu pred Mojou tvárou.“* Boh má Svojich poslov, Svojich prorokov a Svojich služobníkov, ktorých posielal zrána i neskôr a všetci, ktorí boli z Boha, tí to poznali a prijali a ostatní prorokov prenasledovali a kameňovali. Tí Bohom omilostení poznali, čo Boh v ich čase konal, prijali to a vedeli: To koná Pán!

Práve tak to smieme prežívať my v tomto čase – Pán neposlal nejakého proroka, ale zaslúbeného proroka. Aj to treba vždy zdôrazňovať – zaslúbený prorok je vždy v spojení so spásnym plánom. Boh ustanovil do lokálnych zborov apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov. Tak to stojí v 1. Korintňanom 12 a 14 a Efežanom 4. On však dosadil nielen do zboru, ale dal zaslúbenie aj v spojení so spásnymi dejinami. Tak, ako bol Ján Krstiteľ

poslaný pred prvým príchodom Krista, tak zaznelo Božie povolanie a poslanie aj v našom čase a my nesmieme prejsť pomimo toho. Kto prechádza pomimo naplnenia Božieho zasľúbenia, ten prechádza pomimo Boha a má už len kresťanské náboženstvo, ale nie pravú vieru, ako hovorí Písmo [Jn 7:38].

Náš brat Baumgartner prichádza z bohato požehnanej rodiny. Už som to tu raz rozprával: Jeho teta Anna Baumgartner bola tá prvá v Zürichu, ktorú brat Branham prosil o to, aby rozoslala Jeho modlitebné vreckovky všetkým tým, ktorí si priali modlitbu. A potom prišiel deň, keď mi brat Branham povedal: „Brat Frank, keď sa vrátiš, musíš ísť do Zürichu a navštíviť sestru Baumgartner. Prosím ťa, aby si odteraz rozosielať modlitebné vreckovky.“ Potom šiel brat Frank do Zürichu, navštívil sestru Baumgartner, hovoril s ňou a ona bola veľmi vďačná, že som priniesol pozdravy od brata Branhama. Dala mi kôpku vreckoviek s listami, ktoré k tomu patrili, a to som zrovna predtým odovzdal bratovi Baumgartnerovi.

Božie cesty sú jednoducho nádherné: „*Poznajte predsa, že Pán Svojich svätých nádherne vedie...*“ [Ž 4:4 podľa nem. prekladu] Boh aj tu v Zürichu (to môže ešte dnes dosvedčiť naša sestra Brunner a iné sestry) žehnal a naďalej žehná a Slovo, ktoré sa tu zvestuje, dosahuje všetky končiny zeme.

Brat Miskys mi predtým povedal: „Od roku 1972 jazdím pravidelne do Zürichu. V roku 1970 som bol ešte v São Paulo a od roku 1972 jazdím pravidelne do Zürichu.“ Z nás všetkých, ktorí tu dnes sme, Boh nášho brata požehnal nad každú mieru. Skutočne mimoriadne požehnal.

Prejdime však ku zvestovaniu. Krátka správa priniesie ovocie pre večnosť. Môžeme skutočne povedať, že všetko prebehlo podľa plánu, všetky lety aj zhromaždenia a za to sme veľmi vďační. Ak Boh chce, tak je aj prvá časť tohto roku rozplánovaná. Po prvýkrát sme dostali pozvanie do Dubaja v Saudskej Arábii v Perzskom zálive, aby sme tam priniesli zvesť. Je jednoducho mocné, ako Boh dáva spojenie k tým posledným. Na čo by človek ani nepomyslel, tam sa Boh postaral o to, aby boli vytvorené kontakty. Ak Boh chce, tak v ďalších mesiacoch navštívime ešte niektoré krajiny, ktoré sme doteraz nemohli začleniť do cestovného

programu. Boh volá vo všetkých národoch a jazykoch. Jemu nech je za to vzdaná vďaka.

Budeme čítať niekoľko miest Písma. V súvislosti s tým, čo bolo čítané z 2. Kronickéj 20, mi prišlo Slovo zo Skutkov apoštolov 7. Tu povedal vo svojom kázaní tento Boží muž od verša 46:

„...ktorý našiel milosť pred Bohom a prosil, žeby smel nájsť príbytok Bohu Jakobovmu. A Šalamún mu vystavil dom. Ale Najvyšší nebýva v chrámoch, učiněných rukou, ako hovorí prorok: Nebo mi je trónom a zem podnožou Mojím nohám; akýže mi vystavíte dom? hovorí Pán. Alebo kde aké je miesto Môjho odpočinku? Či toho všetkého neučinila Moja ruka?“

Potom Boží muž pokračuje o tom, čo mu Pán povedal a zjavil.

Bratia a sestry, v deň Letníc, pri vyliatí Svätého Ducha, Boh nezačal budovať pozemský dom, ale naplnil Svoj ľud, Svoju Cirkev ako pravý Boží chrám, ako telo Pánovo. Boh zaujal príbytok v spasenom zástupe – Boh nad nami, Boh s nami a potom Boh z milosti v nás.

Starý zákon prišiel so všetkými tieňovými obrazmi a potom nasledoval Nový zákon s Božou realitou – nebesia sa otvorili, zostúpila Božia sláva a všetci boli naplnení Svätým Duchom. Tak Cirkev vznikla, a tak bude Cirkev v dokonaní – naplnená Svätým Duchom – ako jedno srdce a jedna duša.

Boli sme upriamení aj na to, že stojíme v duchovnom boji. Speváci o tom spievali – *„nesení na krídlach orla“*. Niekedy, aj keď nie sme nesení vo výšinách, sme nesení aj tu dolu, ak máme ísť cez skúšky. Pán zaslúbil, že bude s nami po všetky dni až do konca sveta [Mt 28:20]. Pavlovi povedal, že má v liste Efežanom 6 napísať, že si máme obliecť celú Božiu výzbroj a že máme bojovať za svätú vieru, ktorá bola svätým daná raz prevždy [Jd 1:3].

Ak by sme boli nesení len po výšinách, tak by to bolo pekné, tak by sme všetci rýchlo prišli nahor. Napriek tomu, aj keď tu musíme prechádzať skúškami, tak sme stále nesení na krídlach orla. On nás nesie i s našimi bremenami a starosťami. On nás nesie. Ako je napísané tu, v liste Efežanom 6:10-11 [podľa nem. prekladu]:

„Ostatne, moji bratia, buďte silní v Pánovi a v mohutnej, v Ňom prebývajúcej sile. Oblečte si celú výzbroj Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej.“

Bratia a sestry, sme jednoducho postavení do tohoto duchovného boja a v liste Júdu je nám ešte raz povedané, že máme bojovať za vieru, ktorá je raz prevždy daná svätým.

V liste Júdu vo verši 3 stojí:

„Milovaní, snažiac sa, ako len môžem, písať vám o našom spoločnom spasení prinútený som vám napísať a napomenúť vás, aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“

Bratia a sestry, nemáme vo zvestovaní žiadne mimoriadne témy, ktoré by sme stále znova prednášali – činíme to tak, ako o tom písal Pavol v Skutkoch apoštolov 20, že sme skutočne našli pred Bohom milosť, aby sme si ani z jedného učenia neurobili koníčka, ale vyvážené zvestujeme Božiu spásnu radu.

Ako svedectvo tu smiem povedať, že brat Frank v každom kázaní v každom meste na zemi zvestoval spasenie, odpustenie, milosť a plnú spásu – nehovoril len o zvesti, ale položil základ a ľuďom ukázal začiatok, ktorý musíme všetci učiť – zmierenie s Bohom, odpustenie, milosť a spásu – a potom prirodzene prichádza učiteľská časť... A aj to smiem povedať – neútočím, robím to taktne, ale musím skutočne všade povedať, že Sväté Písmo nepozná žiadnu „trojicu“ a že počas 4 000 rokov od Adama po Krista neprebehol v nebesiach žiadny rozhovor Otca so Synom. Ak náš Pán v Novom zákone 100-krát povedal: „Ten, ktorý ma poslal, je so Mnou...“, tak to mohol povedať tak, ako všetci proroci, ktorí sa na zemi narodili a potom dostali svoje poverenie. Mojžiš bol poslaný. Všetci proroci boli poslaní. Ján Krstiteľ bol muž poslaný od Boha. To isté mohol povedať i Pavol. Pred tým, ako mohol náš Pán tu na zemi vykonávať poslanie, muselo sa Slovo stať telom, musel k nám prísť, narodiť sa do tohoto sveta. Pre mňa je Božstvo to najdôležitejšie – zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána. Opona predsa bola sňatá. Pánom bol, ale človekom sa stal kvôli ľuďom. Po vzkriesení bol označovaný už len ako „Pán“. Ó, mohli by sme vojsť do jednotlivých podrobností, dokonca prečo na jednom mieste stojí Boží Syn a na druhom Syn človeka. Ako mohol náš Pán povedať, že

sa Syn človeka vráti tam, odkiaľ prišiel? Môžeme to čítať – Ján 3:13, Ján 6:62. Tam by nikdy nemohlo stáť „Syn Boží“. Nie. Syn človeka On bol. On prišiel k Abrahámovi a zjavoval sa prorokom v celom Starom zákone. K Abrahámovi prišli traja muži, dvaja šli do Sodomy a Pán zostal pri Abrahámovi, v ľudskej postave, nechal si umyť nohy a večeral s ním. Pre mňa sú to jednoducho nádherné skutočnosti, nielen myšlienky, že sme stáť tak blízko pri Pánovi, že sa nám priamo zjavuje a že nie je žiadne biblické miesto, ktoré by ešte muselo byť objasňované. Boh nám všetko zjavil, a preto sme skutočne podľa pravdy povedať: Truhla zmluvy je otvorená, Slovo je zjavené, Pán k nám hovorí skrze Svoje Slovo, ktoré zjavil čerstvo z trónu. Nepotrebujeme žiadne biblické miesto vykladať, lebo ho máme zjavené.

Tu, v Skutkoch apoštolov 20, Pavol hovoril od verša 17 o svojej ceste s Pánom – a potom vo verši 24:

„Ale ja na to na všetko nič nedbám, ani môj život nie je tak drahý, ako aby som s radosťou dokonal svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, to jest, aby som pevne svedčil evanjelium milosti Božej.“

Pre neho samotného nemal život žiadny zmysel – Boží zmysel bol v tom, že mal Božie povolanie a zvestoval celú radu Božiu. Ďalej vo verši 27:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.“

Či to mohol povedať niekto počas 2 000 rokov? Mohli to povedať reformátori? Oni boli Boží muži – Martin Luther, Zwingli, Kalvín, Schwenkfeld a všetci ostatní, oni mali vo svojom čase Slovo zjavené do miery, ktorá bola určená Pánom, a v každom prebudení to šlo stále hlbšie a hlbšie do Písma.

Ale v našom čase je zvestovaná celá spásna Božia rada – vyvolenie, predurčenie, všetko je zvestované. V takej hĺbke, ako je to zjavené v našich dňoch, to nebolo počas 2 000 rokov. Myslite na Martina Luthera, ktorý vôbec nechcel preložiť list Jakuba a jednoducho povedal: „Tu je reč o skutkoch. Ja predsa žiadne skutky nepotrebujem.“

Jakub však nehovoril o skutkoch, ktoré môže činiť človek, ale o tom, čo konal Abrahám, pretože mu Boh prikázal vziať svojho syna a obetovať ho. Nie ktovieaké skutky, ktoré by si ty alebo ktoré by som ja mohol činiť sám zo seba, ale jednoducho potvrdiť, že veríme, čo Boh povedal.

Tak to bolo s Abrahámom – až tým, že skutočne obetoval svojho syna na hore Moria, potvrdil svoju vieru. Viera je skrze skutky potvrdená. On mohol svojim sluhom povedať: „*Zostaňte tu s oslom, a ja a chlapec pôjdeme až tamto, a keď sa tam pokloníme, navrátime sa k vám.*“ [1M 22:5] Nie „ja sa vrátim,“ ale „my sa vrátíme“. Hovorím vám, bratia a sestry, že ide o správne Božie porozumenie, či už v liste Rimanom alebo liste Jakuba. Tak poznávame, že truhla zmluvy, Slovo zmluvy je z milosti darované novozákonnej Cirkvi. Na ničom sa neurážame, nič nepotrebujeme vykladať, ale sme jednoducho vďační, že smieme v tomto čase žiť a že Pán v našom čase privedie Svoje dielo k záveru. Všetci sme pochopili, že žijeme na konci času milosti. Skutočne smieme pozdvihnúť naše hlavy a vedieť, že spasenie našich tiel je blízko.

Práve tak vidíme, že musíme všetci prechádzať cez skúšky tak, ako to na svete ešte nebolo. Sme nepochopení, sú na nás útoky a všetko možné, ale o to pevnejšie je strom upevnený. Kedy sa môžu korene hlbšie zakoreniť? Keď príde búrka. Keď príde búrka, tak sa korene rozhýbu a môžu sa zakoreniť hlbšie. Tak je to s nami a s každou skúškou, ktorá na nás príde – ak nami mocne zatrasie, tak korene idú hlbšie a potom smieme Pánovi stále znovu ďakovať.

Ako písal Pavol ďalej vo verši 28 v Skutkoch apoštolov 20, keď napomenul starších v Efeze:

„A tak teda majte na seba pozor i na celé stádo, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov, aby ste pásli Cirkev Božiu, ktorú si dobyl vlastnou krvou.“

Je to Cirkev Jeho vlastníctva! Jeho vlastná Cirkev – On zaplatil výkupnú cenu. Povedzme aj to ešte raz z vďačnosti – náš Pán vošiel do nebeskej svätyne ako veľkňaz so Svojou vlastnou krvou a obetoval ju na tróne milosti. Dovtedy to bol trón súdu

a odsúdenia – odvtedy zmierenie a spása. Krv sa za nás prihovára, až kým neprejdeme od viery k realite.

Najradšej by som čítal jedno miesto za druhým. Nedokážete si vôbec predstaviť, čo sa vo mne deje, keď čítam všetky tieto vzácne miesta, ktoré slúžia k budovaniu a upevneniu vo viere a dávajú nám Božiu istotu, že sme skutočne na správnej ceste s Bohom – v Jeho zaslúbeniach, v Jeho Slove, a tak i v Jeho vôli v tomto čase. Posledná zvesť teraz zaznieva všetkým národom a jazykom a všetci, ktorí sú skutočne z Boha, počujú Pánovo Slovo a z celého srdca veria tomu, čo Pán pre nich, pre teba, pre mňa, áno, pre nás všetkých v tomto čase z milosti pripravil.

Čítajme z 2. Korinťanom 1, aby sme jednoducho videli, že to, čo Boh práve teraz koná, je nad každú mieru mocné a je to vždy v súlade s Jeho Slovom.

2. Korinťanom 1 od verša 3:

„Požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstiev a Boh každého potešenia, ktorý nás teší v každom našom súžení, aby sme aj my mohli tešiť tých, ktorí sú v akomkoľvek súžení, potešením, ktorým sme sami tešení od Boha.“

Takže my tu sme jeden pre druhého. Jeden druhého potešovať, stáť jeden za druhým a vedieť – máme bratov a sestry a stojíme jeden za druhého a pre Pána a za Pána a skutočne spolucítíme so všetkými, ktorí prechádzajú skúškami.

V kapitole 4 čítame tiež od verša 3 a 4:

„A ak aj je zakryté naše evanjelium, zakryté je u tých, ktorí hynú...“

Ak prijímame, uchopíme a zo srdca veríme Slovu, ktoré je zvestované, tak nám je zjavené. Ak mu neveríme, tak by mohol prísť aj anjel z nebies a nič by to nikomu nepomohlo. Viera je dar Boží [Ef 2:8] – viera, ako hovorí Písmo [Jn 7:38]. Potom vo verši 4:

„...u ktorých boh tohoto sveta oslepil zmysly, zmysly neveriacich, aby sa im nezablesklo osvietenie evanjelia slávy Kristovej, ktorý je obrazom Boha.“

Bratia a sestry, spojenie k Bohu, zjavenie každého jedného Slova – že by sme Slovo nielen počuli, ale mali ho Božím Duchom zjavené.

V 2. Korinťanom 5:14 stojí:

„Lebo láska Kristova nás núti, ktorí sme usúdili toto: že ak jeden zomrel za všetkých, teda všetci zomreli, a za všetkých zomrel preto, aby tí, ktorí žijú, nežili už viacej sebe, ale Tomu, ktorý zomrel za nich i vstal z mŕtvych.“

Aj to je nádherne Slovo adresované nám všetkým:

„Lebo keď žijeme, žijeme Pánovi; a keď mrieme, mrieme Pánovi. A tak teda buď žijeme buď mrieme, sme Pánovi.“ [Rm 14:8]

Viete, čo je na tom krásne? Že tieto veci nielen zvestujeme, ale že vieme, že sa stali v našom živote pravdou! Všetko, čo kážeme, sa stáva v našom živote pravdou! Musíme len zo srdca veriť.

V liste Židom je napomenutie, ktoré môžeme čítať vlastne vždy nanovo – obzvlášť to z listu Židom 3:12 [podľa nem. prekladu]:

„Dávajte pozor, milí bratia, aby nebolo v žiadnom z vás zlé srdce neviery, ktoré by odstupovalo od živého Boha.“

Neviera je odpadnutie od Boha – neviara delí od Boha – viera nás s Bohom spája, a preto sa oplatí zvestovať [1J 5:4]:

„...a toto je to víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom – naša viera.“

Čítajme ešte raz:

„Dávajte pozor, milí bratia...“

Musíme dávať pozor! Musíme počúvať! Musíme veriť, vo viere to prijať a uchopiť, aby sa to, čo je nám povedané, mohlo v nás stať Božou realitou.

„Dávajte pozor, milí bratia...“

Takže neprechádzajte jednoducho popri tom len tak, ale:

„Dávajte pozor, milí bratia, aby nebolo v žiadnom z vás zlé srdce neviery, ktoré by odstupovalo od živého Boha.“

Prečo brat Branham stále znova zdôrazňoval to, čo sa stalo v záhrade Eden v 1. Mojžišovej 3? Satan zasial do srdca Evy nevieru:

„Či naozaj riekol Boh? ... Istotne nezomriete.“

Jednoducho zasial pochybnosť a nevieru a potom ju priviedol ku prestúpeniu. To bol prvý, ten pôvodný hriech! Neviera a pochybnosť nad tým, čo Boh povedal. Potom bola Eva zavedená do prestúpenia.

Bratia a sestry, ostáva nám len jedna voľba – veriť, mať Slovo zjavené, zostať v Pánu alebo neveriť a byť zvedení. Kde sú všetci tí, ktorí neverili? Kde zostávajú? Sú skutočne zvedení vo všetkých náboženstvách a kresťanských spoločnostiach. Všetci, ktorí neveria tak, ako hovorí Písmo... povedzme to zreteľne bez toho, aby sme sa niekoho osobne dotkli – kto nemôže veriť tomu, čo Boh pre tento čas zaslúbil – čo je to? Aká je to viera ak nemôže veriť, že Boh chcel poslať proroka pred tým, ako príde deň Pánov veľký a strašný, pred tým ako slnko stratí svoj lesk a mesiac sa obráti na krv [Mal 4:5-6], a ako je napísané v šiestej pečati, hviezdy budú padať [Zj 6:12-13]? Teda pred tým, ako skončí čas milosti, musel Boh dodržať Svoje Slovo a poslať proroka. Preto to Slovo, ktoré sme tu čítali: „*Verte v Hospodina, svojho Boha, a stojte verne; verte v Jeho prorokov...!*“ [2Kro 20:20], pretože:

„*Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil Svoju tajnú radu Svojim služobníkom prorokom.*“ [Am 3:7]

Tak je to predsa napísané, a tak tomu veríme.

Takže my nebežíme za človekom. Veríme Bohu a tomu, čo zaslúbil a čo v našom čase naplnil. Veríme, že biblická, Božia, len na Svätom Písme založená zvesť, predchádza druhému príchodu Krista a všetci, ktorí patria k Neveste Baránka, Slovu uveria, prijmú ho a budú ho mať zjavené.

Druhý verš v liste Židom 4:

„*Lebo aj nám sa zvestovalo evanjelium ako aj tamtým. Ale tamtým neosožilo Slovo zvesti, pretože sa nezmiešalo s vierou tých, ktorí počuli.*“

Ó, vďaka buď Pánu za všetky tieto biblické miesta, ktoré nám kladú pred oči, aké je dôležité zo srdca veriť, tak a čo Písmo povedalo. My všetci, ktorí sme u Boha našli milosť, si vieme vážiť, že Pán vo Svojej Cirkvi učiní záver, že On bdie nad Svojím Slovom, ako čítame v liste Rimanom 9, kde máme pred očami oboje – vieru i skutok. Rimanom 9:28 [podľa nem. prekladu]:

„*Lebo Pán vykoná Svoje Slovo...*“

Svoje Slovo! Amen!

„Lebo Pán vykoná Svoje Slovo na zemi tak, že veci iste a ranu za ranou uskutoční.“

Jeho Slovo! Všetko, čo Boh vo Svojom Slove povedal, vykoná ranu po rane. My, ktorí teraz žijeme, ktorí teraz počujeme Božie Slovo, veríme a máme účasť na tom, čo On teraz koná a spoločne očakávame viac. A Boh má viac – v plnom znovunapravení sa budú diať veci nad prosbu a porozumenie, pretože Boh sám povedal:

„A nahradím vám roky...“ [Joel 2:25]

Pretože Boh sám povedal, že pošle včasný a neskorý dážď [Joel 2:23, Jak 5:7, Zach 10:1]. To je Božie Slovo a Boh nad Svojím Slovom bdie! A ako sme čítali: Na základe Svojho Slova On veci ranu za ranou vykoná a my to smieme z milosti prežívať.

Bratia a sestry, zhrňte, čo tu dnes bolo povedané: Pán dal zaslúbenia, bdie nad Svojím Slovom a všetko v správnom čase uskutoční. Aj to, že je plné evanjelium kázané ku svedectvu všetkým národom [Mt 24:14] a že všetci, ktorí našli u Boha milosť, sú volaní von a že im je do srdca vložená viera, za ktorú máme bojovať, ako sme čítali:

„...aby ste zápasili za vieru, raz ta danú svätým.“ [Jd 1:3]

Za to bojujeme.

Aj keď to nečiním rád, musím to čítať, aby sme my všetci tu a aj všetci, ktorí počúvajú po celej zemi, počuli, čo ďalšie píše ten istý Pavol, ktorý hovoril o tajomstve predurčenia a vyvolenia a o tom, že mu je Božie tajomstvo zjavené, ako i Božím služobníkom a prorokom. Stačí čítať v liste Efežanom, ako hlboko prenikol do spásneho plánu a predložil ho. Tento istý muž dal potom v liste Efežanom 5 prirodzene pokyny aj pre osobný život. Pokynom, ktoré dal Pavol v Božom poverení pre náš osobný život, musíme tiež venovať pozornosť.

V Efežanom 5:9–10:

„Lebo ovocie Ducha záleží v každej добрote, spravodlivosti a pravde – skúšajúc, čo sa ľúbi Pánovi.“

A potom príde opis až po verš 19:

„...hovoriac si navzájom žalmami a hymnami a duchovnými piesňami spievajúc a hudúc vo svojom srdci Pánovi...“

To sa dobre počúva. A potom verš 21 a 22:

„...podriaďujúc sa jedni druhým v bázni Božej. Ženy, podriaďujte sa vlastným mužom ako Pánovi...“

Čo je platné spievanie Žalmov!? Čo je platné spievanie piesní?! Čo je platné všetko spievanie chvál, ak si to ďalšie vôbec nevezmeme k srdcu, ako by to nebolo vôbec napísané?! Takže Boh dal pokyny dokonca až po kapitolu 6:

„Deti, poslúchajte svojich rodičov v Pánovi, lebo to je spravodlivé.“

Áno!

„Cti svojho otca i svoju mať...“ [2M 20:12]

Nielen spievať Žalmy! Nielen spievať duchovné piesne, ale rešpektovať Boží poriadok v zbore, v rodine, v manželstve! Rešpektovať Boží poriadok a prosiť Boha o to, aby to tak z milosti bolo! Pavol o tom mnoho písal, ale v posledných dvoch veršoch v Efežanom 5:32 a 33 stojí:

„Toto tajomstvo je veľké, ale ja hovorím vzťahom na Krista a vzťahom na Cirkev. Avšak aj vy, jeden každý osobitne tak nech miluje svoju ženu ako sám seba, a žena aby sa bála muža.“

Čo sa deje, keď žena mužom opovrhne, ak o ňom zle hovorí? **Bratia a sestry, Božie Slovo nás biblicky zaraďuje!** A povedzme pokojne ešte raz: Nielen hovoriť o zvesti, o prorokovi a o tom, čo nám Boh zveril, ale jednoducho povedať: „Milovaný Pane, daruj mi milosť, aby všetko bolo tak, ako to tu stojí napísané.“ Aby viac muž nemusel žene hovoriť: „Prečítaj si, čo Pán tebe hovorí...“ a ani žena mužovi, ale žeby každý čítal sám pre seba a každý z nich povedal: „Pane, daruj mi milosť byť tak, ako si to Ty povedal vo Svojom Slove.“

Takže, nielen v duchu spievať Žalmy a piesne chvály.

Vy viete, že som z milosti prežil aj letničné prebudenie. Prežil som mnoho vecí, napr. ako boli spievané tri slohy v inom jazyku a tri slohy v nemeckom jazyku. Po 2. svetovej vojne sme prežili mnoho mocných požehnaní. Hovorím to len z toho dôvodu, že sa nejedná len o požehnanie – dážď padá na oboje! Dážď padá! Dážď padá! Ale pravé Božie deti budú zjavené, ony nielen spievajú žalmy a chvály, ony nechajú k sebe hovoriť Božie Slovo a povedia:

„Milovaný Pane, chcel by som pred vytrhnutím nájsť svoje miesto ako muž... ako žena... v zbore... Chcel by som nájsť svoje miesto podľa Slova!“ A potom sa nám bude všetkým viesť lepšie a Pán príde ku Svojmu právu.

Prečo to všetko ešte teraz musím čítať? Pán to vie a nech jednoducho daruje milosť. Boh daruj milosť nad každú mieru. Ešte je čas milosti, ešte je deň spásy, ešte môžeme všetci dostať pomoc. Nikto nemusí súdiť druhého. Každý skús sám seba pred Božou tvárou. Takže ako sme čítali na začiatku [2Kro 20:20]:

„Verte v Pána, svojho Boha, a stojte verne; verte v Jeho prorokov...!“

On všetko dobre učiní. My sme prijali prorockú zvesť, učiteľsky nám bolo povedané všetko, čo je pre Cirkev určené. Ako sme zdôraznili – truhla zmluvy je otvorená, Slovo je zjavené a ľud Novej zmluvy počuje každé Slovo, prijíma a uchopí ho. V našom srdci nie je absolútne žiadny odpor! Každé jedno Slovo prijímame, uchopíme, veríme mu a prosíme Pána, aby sa zmenilo na skutok a naplnilo sa:

„...nikto z nás nežije sám sebe ... keď žijeme, žijeme Pánovi; a keď mrieme, mrieme Pánovi.“ [Rm 14:7-8]

Jemu, všemohúcemu Bohu, ktorý nám preukázal toľko milosti, nech je vzdaná chvála na všetky veky.

Prosím, nepreskakujte pri čítaní žiadnu kapitolu, ani žiadny verš!

Niekedy mi napadá myšlienka, že by sme na biblických hodínach mali čítať list Efežanom 1, 2, 3... kapitolu, aby sme nabrali plnosť toho, čo nám Boh podáva. Nielen jeden verš tu a druhý verš tam, ale celú súvislosť. Čítajte raz doma v pokoji celú kapitolu, všetko do radu.

Možno to teraz hovorím aj preto (Boh to vie), lebo tak mnohí z kázaní brata Branhama vytrhli citáty zo súvislosti. Oni nečítajú, čo povedal predtým ani čo povedal potom, ale jednoducho to vytrhli zo súvislosti a učinili z toho vlastné učenia. Trhá to srdce, keď vidíme, ako sa tieto veci s odvolaním na brata Branhama dejú v celom svete.

My sa odvolávame na Boha a Božie Slovo a ďakujeme Pánu, že nás skrze konečnú zvesť zaviedol späť do Slova! My nevytrhávame

nič zo súvislosti, nechávame to tak, ako to stojí, a Pán z milosti príde s nami všetkými ku Svojmu právu a vypôsobí vo Svojej Cirkvi dokonanie a my všetci to z milosti prežijeme.

Jemu, tomu jedinému Bohu, buď vzdaná česť, úcta a klaňanie teraz a na všetky veky.

Povstaňme a spievajme *Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.*

Taký, aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriecha do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Dnes sa budeme modliť obzvlášť za všetkých, ktorí majú priamu núdzu, ktorí si sami nedokážu pomôcť – či už je to v zamestnaní, v manželstve, rodine – akýkoľvek to je prípad, u Boha je všetko možné. Vložme svoju vôľu do vôle Božej. Všetci vieme, že keď náš Pán šiel cez Getsemane, najprv povedal: „*Otče, Tebe je všetko možné, odnes odo Mňa tento kalich!*“ [Mk 14:36] Nie, ten kalich nemohol byť odňatý. A potom: „*Ale však nie to, čo ja chcem, ale čo Ty.*“ Žeby sme skutočne zo srdca v najťažšej skúške povedali: „Milovaný Pane, daruj mi silu veriť a v skutku dokázať, že verím, tak aby sa v mojom živote dialo Tvoje Slovo a Tvoja vôľa.“ Žeby sme dnes skutočne zo srdca priniesli Pánu to, čo nás zdržuje, čo nás drží a jednoducho povedali: „Milovaný Pane, dnes som počul Tvoj hlas, dnes si ku mne hovoril, dnes sa skláňam pod Tvojím Slovom a Tvojou vôľou. Dnes som pripravený zaujať moje miesto, ktoré mi Tvoje Slovo určuje.“ Dnes je deň a hodina, dnes všetky modlitebné prania, všetko prinesieme Pánu.

Predtým ako to učiníme, máme hlavy sklonené, a chcel by som sa spýtať: ktorí by chceli byť zahrnutí do modlitby? Všade sú ruky zdvihnuté, všade. Zaspievajme *Jemu len ver.*

Jemu len ver, Jemu len ver

všetko je možné, len mu ty ver.

Ježiš je tu, Ježiš je tu,

všetko je možné, pretože Ježiš je tu.

Milovaný Pane, tomu veríme z celého srdca. Ty si prítomný, Ty si skrze Svoje Slovo ku nám hovoril a my sa skláňame pod

Tvojou mocnou rukou. Skláňame sa pod každé Slovo. Nechceme len v duchu spievať, nielen počúvať žalmy, chceli by sme, aby si Ty prišiel ku Svojmu právu v našom živote, žeby sme my mohli byť svedectvom o tom, čo Ty práve teraz na zemi konáš. Ďakujeme Ti za zvesť, za zjavené Slovo, za to, že všetko, skutočne všetko privádzaš do správneho stavu – v zbore, v rodine, v manželstve, vo všetkých úsekoch so Svojím ľudom privádzaš všetko do správneho stavu. Nech je tento deň mimoriadnym dňom, Tebe posväteným dňom, ó Pane, v ktorom sa nanovo kladieme na Tvoj oltár a zo srdca hovoríme: Tvoja vôľa nech sa deje v mojom živote. Milovaný Pane, ďakujeme Ti ešte raz za tú veľkú prednosť, ktorú si nám daroval – počuť na Tvoj hlas, veriť Tebe, veriť prorockej zvesti a mať účasť na tom, čo Ty práve teraz konáš. Spoločne chválime moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha a spoločne Ti ďakujeme, že sme u Teba našli milosť a že si nám v deň spásy pomohol. Ty si v nás vypôobil vieru a poslušnosť. Tebe, vernému Bohu, buď česť a chvála! Ty nám ešte raz voláš:

„Nebo mi je trónom a zem podnožou Mojim nohám; akýže mi vystavíte dom?“ [Sk 7:46]

A potom nám, milovaný Pane, hovoríš v 2. Korintňanom 6:17:

„Preto vyjdite spomedzi nich a oddeľte sa, hovorí Pán ... Lebo veď vy ste chrámom živého Boha, ako povedal Boh: Budem bývať v nich a prechádzať sa, a budem ich Bohom, a oni mi budú ľudom.“

Bývať v nich a prechádzať sa – milovaný Pane, prebývaj Ty vo Svojej Cirkvi, prebývaj medzi nami, putuj v našom strede, zachraňuj, oslobodzuj, uzdravuj, žehnaj, daruj zjavenie – nech je Tvoja Cirkev miestom zjavenia všemohúceho Boha na zemi. Vďaka Ti za Starý a Nový zákon, vďaka Ti za všetky zasľúbenia, ktoré naplňáš, vďaka Ti za to, že smieme teraz žiť a že Ty si dal, že naše oči môžu vidieť a naše uši môžu počuť. Požehnaj s nami aj všetkých, ktorí sú pripojení cez internet vo všetkých krajinách a mestách. Požehnaj z bohatstva Svojej milosti. Pozdvihni Svoju tvár nad nami všetkými a daj nám Svoje požehnanie v Ježišovom svätom mene. Halelujah! Amen!

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com).

Ewald Frank
2015-01-25-Zurich
SK